

Frei Tamás - Fogy a gyerek, n? a gond

2013 augusztus 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

„Éppen a gyerekszülés szempontjából legfontosabb generáció küzd olyan súlyú anyagi problémákkal, hogy az ? köreikben már az egy gyereket sem éri el az egy férfire és egy n?re jutó közös utódok átlaga.”

A népességfogyás réme járja be Európát – ha riasztó szalagcímet kellene adnom azoknak a vitáknak, melyek centruma jelenleg Németország, akkor valami hasonlón gondolkodnék.

A születések drasztikus csökkenése a jelek szerint nemcsak Magyarországon gond, hanem az északi országokat leszámítva, szinte mindenütt. Németországban például a betelepül? vendégmunkások dacára a legutóbbi népszámlálás óta másfél millióan „t?ntek el". Ha a trend folytatódik, akkor a 80 milliós Németország 2060-ra már csak 66 milliós lesz. Népességelemz?k szerint a társadalmak akkor reprodukálják önmagukat, ha a n?kre átlagosan 2,1 gyerek jut, ehhez képest a németeknél ez a szám jelenleg már csak 1,4.

A déli országokban, f?leg Spanyolországban, Olaszországban és Görögországban, a fiatalok közötti munkanélküliség majdnem eléri az 50 százalékot. Így viszont éppen a gyerekszülés szempontjából legfontosabb generáció küzd olyan súlyú anyagi problémákkal, hogy az ? köreikben már az egy gyereket sem éri el az egy férfire és egy n?re jutó közös utódok átlaga.

Katasztrofális számok ezek. 1960-ban évente 7,5 millió gyerek született Európában, tavaly már csak 5,4 millió. Miközben az id?sek egyre hosszabban élnek, és egyre több az eltartásra szoruló nyugdíjas. Ennek kapcsán lehet persze nemzethalálról, fenntarthatatlan demográfiai trendekr?l és sok minden másról is beszélni, de a megoldás valószín?leg mégsem a sopánkodás. És talán nem is az, ami felé Magyarország mozdulni látszik. Vagyis az olyan családtámogatási struktúrák finanszírozása, melyek az anyák hosszú otthonmaradását és a munkából történ? kimaradását segítik.

A németek példája ugyanis azt bizonyítja, hogy a szociális rendszeren keresztül hiába ölnek elképeszt? összegeket a gyerekvállalás támogatásába, a n?ket valójában nem ez veszi rá a gyerekszülésre. Hiszen a mai világban évekre kimaradni a munkából sok foglalkozásban azt jelenti, hogy szakmailag örökre lemarad a szülésre vállalkozó n?. És talán soha többé nem szerzi vissza a munkáját.

Minél nagyobb az egyenjogúság, annál többet szülnek a n?k. Ez a németek nagy nehezen megtanult leckéje. A dolgozó anyákat kell a legkülönböz?bb módon támogatnia az államnak, mondják ?k. Segíteni a karrier és a család közötti „ingázást" (ezt a szót használják erre). Támogatni a munkába történ? minél gyorsabb visszatérést. Növelni az iskolákban a délutáni foglalkozások számát, hogy ott tudjon maradni a gyerek kora estig, az anyuka pedig megállhassa a helyét a munkahelyén. Már egyéves kortól mindenhol elérhet?vé kell tenni a bölcs?dét, hat hónapos

kortól pedig az államilag támogatott napközbeni gyerekfelügyeletet. És hasonlók.

A klasszikus családtámogatási rendszerek, a gyerekszám alapján nyújtott juttatások leépítése persze Németországban is politikai öngyilkosságnak számítana. Nem is mer ezzel senki el?hozakodni, úgyhogy egyel?re marad az értelmiségi sopánkodás. De ha így megy tovább, akkor a folyamatosan elöreged? és közben csökken? lakosságszámú európai országokban négy munkavállalóra már nem egy, hanem két eltartott jut majd egy évtizeden belül.

És onnan már nincs visszaút.

Kapcsolódó anyagok:

- Már az 1,35 milliárdot is meghaladja a kínaiak száma
- Lassul a népesség fogyása
- Állami támogatás párkereséshez
- Húszéves a magyar családtervezési modell
- Idén több gyerek született, mint tavaly

Frei Tamás - metropol.hu

Ajánló